

BOODT, August de, landbouwingenieur, politicus (Nieuwmunster 30 december 1895).

Studeerde aan het college te Menen. Oud-strijder van de Eerste Wereldoorlog. In 1921 in Leuven afgestudeerd. Vestigde zich spoedig te Turnhout, werd er de promotor van landbouw- en veeteeltverbeteringen in de Kempen, stichtte verscheidene landbouwersverenigingen en speelde een rol in de Provinciale Landbouwkamer en in de Hoge Landbouwrapad. Van 1936 tot '68 was hij katholiek senator voor het arrondissement Mechelen-Turnhout. Van 16 augustus 1950 tot 9 januari 1952 was hij minister van Wederopbouw, in 1962 werd hij lid van de raadgevende interparlementaire Benelux-raad. In de Senaat maakte hij deel uit van de commissies van landsverdediging, van landbouw en van het Marshall-plan. Ook aan de werkzaamheden van de commissie-Harmel (voor de staats-hervorming) nam hij deel.

De Boodt is altijd een duidelijke flamingant geweest. In 1936 steunde hij o.m. het akkoord tussen het Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV) en de Katholieke Vlaamsche Volkspartij (KVV). Bekend is in dit opzicht een incident in de senaat in 1938, waar hij te kennen gaf dat de Vlaamse belangen vóór de Belgische gingen. De Boodt was na de Tweede Wereldoorlog een der eersten in de Kempen om zich tegen de onrechtvaardigheden van de repressie te verzetten. Toen men hem hierop zelf ging beschuldigen, won hij een proces wegens

eerroof. In november 1944, bij de opheffing van de parlementaire onschendbaarheid van Hendrik Borginon, en in augustus 1945, toen hetzelfde gebeurde met Edmond van Dieren, was hij de enige die zijn collega's verdedigde. Op het eerste na-oorlogse congres van de Katholieke Vlaamse Landsbond, in november 1947, waar de onrechtvaardigheden van de repressie werden besproken, getuigde hij: „Wij hebben Borginon uit schrik laten veroordelen zonder er iets voor gedaan te hebben”. De Boodt steunde eveneens de amnestiebeweging voor pater Callewaert.

Toen hij in 1950 in de regering-Pholien werd opgenomen, samen met Gerard van den Daele, werd dit beschouwd als een kentering ten goede in de officiële politiek tegenover de Vlaamsgezinden. De minister liet, op de vooravond van de IJzerbedevaart 1950, op zijn budget een bedrag van één miljoen frank inschrijven voor de wederopbouw van de IJzertoren. Dit verwekte opschudding, maar het kon de hardnekkige Westvlaming niet van zijn stuk brengen. Toen hij in januari 1952, na de val van de regering-Pholien, niet in de regering-Van Houtte werd opgenomen, was dit voor de katholieke Vlaamse opinie een klap in het gezicht.

LITERATUUR: H. Todts, *Hoop en wanhoop der Vlaamsgezinden*, I (1961); - H. Todts, *August De Boodt 25 jaar senator*, in *De Standaard* (6 september 1961); - H. Todts, *Senator De Boodt werd 70 jaar*, in *De Standaard* (3 januari 1966); - H.J. Elias, *Vijfentwintig jaar Vlaamse Beweging 1914/1939*, IV (1969).

JEAN-MARIE LERMYTE en GASTON DURNEZ